

บทบรรณาธิการ

วารสารฉบับนี้เป็นวารสารปีที่ 8 ฉบับที่ 1 นำเสนอบทความวิชาการจำนวน 3 เรื่อง บทความวิจัย จำนวน 7 เรื่อง และบทวิจารณ์หนังสือ จำนวน 1 เรื่อง รวมทั้งสิ้น 11 เรื่อง โดยเป็นการรวบรวมองค์ความรู้ทางวิชาการที่น่าสนใจทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ การนำเสนอบทความเริ่มจากบทความวิชาการ

1) เรื่องการประเมินความน่าเชื่อถือการส่งผ่านคำบอกเล่าของประจักษ์พยาน : กรณีของวิกิพีเดีย บทความนี้นำเสนอการส่งผ่านความรู้จากผู้พูดหรือประจักษ์พยาน ไปยังผู้ฟังหรือผู้รับข้อมูล โดยอาศัยข้อเสนอของแลคกี “ว่าด้วยความน่าเชื่อถือของถ้อยแถลง” สำหรับพิจารณาการส่งผ่านคำบอกเล่าของประจักษ์พยานในกรณีของวิกิพีเดีย ผู้เขียนชี้ให้เห็นว่าวิกิพีเดียเป็นการส่งผ่านความรู้ที่ได้รับการรับรองไปยังผู้รับข้อมูลโดยไม่ต้องอาศัยความเชื่อของผู้พูดหรือประจักษ์พยาน และวิกิพีเดียยังเป็นการส่งผ่านความรู้ที่มีความน่าเชื่อถือตามแนวทาง RS-N ของแลคกี

2) เรื่องภาษาสื่อความหมาย: ภาษาสะท้อนคติความเชื่อจากการตั้งชื่อยาและชื่อโรคในตำราแพทย์สงเคราะห์ โดยแพทย์ผู้ประพันธ์ตำรายาได้ใช้คำภาษาบาลีสันสกฤต และคำภาษาไทยมาตั้งชื่อยาและชื่อโรค โดยสื่อความหมายที่สะท้อนคติความเชื่อเรื่องเทพเจ้า ความเป็นสิริมงคล ยักษ์ และภูตผีปีศาจ บทความนี้นอกจากจะทำให้เข้าใจความหมายของชื่อแล้ว ยังทำให้เข้าใจระบบคิดของมนุษย์ในการใช้ภาษาที่สัมพันธ์กับคติความเชื่ออันส่งผลในการรักษาผู้ป่วยทั้งทางร่างกายและจิตใจ

3) เรื่องการรู้จักตัวตนบนสถานการณ์แห่งวิกฤต : โควิด-19 การที่มนุษย์ต้องกักตัวเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-19 เป็นการสร้างโอกาสให้กับผู้คนกลับมาใช้ชีวิตอยู่กับตนเองมากขึ้น โดยบทความฉบับนี้มุ่งอธิบายถึงโอกาสที่ผู้คนจะได้รับรู้ตนเองใน 3 มิติ คือ การรับรู้ความสามารถของตนเอง การรับรู้ความสามารถในการกำกับตนเอง และการรับรู้คุณค่าของตนเอง โดยวิเคราะห์เชื่อมโยงกับแนวคิดที่สำคัญทางด้านจิตวิทยาและสังคมวิทยาเพื่อทำให้ผู้อ่านเข้าใจพฤติกรรมของตนเอง และผู้อื่นได้อย่างลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น และต่อยอดบทความวิจัย

4) เรื่องรูปแบบการจัดการทวิศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่เน้นสมรรถนะทางวิชาชีพของผู้เรียนศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอในเขตภาคใต้ของประเทศไทย โดยการจัดการทวิศึกษาด้านการกำหนดสมรรถนะและด้านการพัฒนาหลักสูตรสามารถร่วมกันทำนุภาพการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่เน้นสมรรถนะทางสาขาวิชาชีพของผู้เรียนศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอในเขตภาคใต้ของประเทศไทย และกำหนดรูปแบบการจัดการทวิศึกษาที่เป็นชุดของเนื้อหา วัตถุประสงค์ กระบวนการ วิธีการ และการประเมินผล ทั้งนี้เพื่อพัฒนาผู้เรียนศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอในเขตภาคใต้ของประเทศไทยให้มีขีดความสามารถของการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ในระดับฝีมือที่สามารถปฏิบัติงานอาชีพได้จริง อันเป็นคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาที่ตลาดแรงงานในศตวรรษที่ 21 ต้องการ

5) เรื่องการพัฒนาบทเรียนทางการเงินผ่านสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอนุบาลเชียงใหม่ องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย คือ กระบวนการในการพัฒนาบทเรียนทางการเงินผ่านสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสิทธิภาพ โดยผู้เรียนได้รับผลการเรียนรู้จากบทเรียนทางการเงินผ่านสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

6) เรื่องการจัดการพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นในลุ่มทะเลสาบสงขลา กรณีศึกษาวัดหัวเตย ตำบลดอนทราย อำเภอปากพะยูน จังหวัดพัทลุง โดยชุมชนมีกระบวนการจัดการพิพิธภัณฑ์แบบมีส่วนร่วม และนำเสนอรูปแบบการจัดการพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นแบบมีส่วนร่วม 3 รูปแบบ คือ 1) รูปแบบการท่องเที่ยว “ย้อนรอยประวัติศาสตร์ท้องถิ่นผ่านพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นวัดหัวเตย” 2) รูปแบบการท่องเที่ยว “เรียนรู้ศิลปะและหัตถกรรมพื้นบ้านผ่านพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นวัดหัวเตย” และ 3) รูปแบบการท่องเที่ยว “เรียนรู้ภูมิปัญญาการดูแลสุขภาพผ่านพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นวัดหัวเตย”

7) เรื่องพลวัตวิถีวิทยาวัฒนธรรมศึกษาภาคใต้ผ่านงานเขียนของศาสตราจารย์สุทธีวงศ์ พงศ์ไพบูลย์ โดยข้อมูลที่นำมาศึกษาเป็นผลงานด้านคติชนวิทยา ไทยศึกษา และ

วัฒนธรรมศึกษาที่เกี่ยวข้องกับภาคใต้ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2500 - 2550 จำนวนทั้งหมด 52 เรื่อง จำแนกเป็นหนังสือ 16 เรื่อง งานวิจัย 10 เรื่อง และบทความ 26 เรื่อง โดยงานวิจัยนี้นำผลงานเขียนมาศึกษาวิเคราะห์ ตีความ และสังเคราะห์ ใน 4 ช่วงเวลา ช่วงแรก : จุดเริ่มต้นการศึกษาคติชน และการสร้างองค์ความรู้ (พ.ศ. 2500 - 2519) ช่วงที่ 2 : องค์การกับการสร้างองค์ความรู้ (พ.ศ. 2520 - 2530) ช่วงที่ 3 : องค์ความรู้สู่การเผยแพร่ (พ.ศ. 2531-2541) และช่วงสุดท้าย : ผลงานสำคัญและการสร้างนักวิจัย (พ.ศ. 2542-2550)

8) เรื่องการศึกษาปัจจัยเชิงพฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ซึ่งสร้างจากข้อมูลเชิงพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์เฟซบุ๊กซึ่งได้มาจากวิธีเรียกใช้โปรแกรม (API: Application Programming Interface) องค์ความรู้ที่ได้ คือ ปัจจัยเชิงพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์เฟซบุ๊ก ได้แก่ การแสดงตนเข้าเรียน การส่งงาน การสอบย่อย การกดถูกใจ เวลาเฉลี่ยที่ใช้ในการแสดงความคิดเห็น และการแสดงความรู้สึทั้งหมดที่มีต่อโพสต์อื่น ๆ ส่งผลต่อการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

9) เรื่องการศึกษาความพึงพอใจของครูพี่เลี้ยงที่มีต่อนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษา คือ ความพึงพอใจของครูพี่เลี้ยงที่มีต่อนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี แบ่งออกเป็น 4 ด้าน โดยเรียงจากมากไปหาน้อย 1) ด้านคุณลักษณะและการปฏิบัติตนของนักศึกษาในการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา 2) ด้านสมรรถภาพการสอน 3) ด้านงานในหน้าที่ครู และ 4) ด้านงานวิจัย ซึ่งผู้อ่านสามารถนำองค์ความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการตรวจสอบระบบและกลไกในการพัฒนานักศึกษาครู และนำไปสู่การปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนรู้ต่อไป

10) การจัดการการท่องเที่ยวเชิงกลยุทธ์ของชุมชนท้องถิ่นพึ่งตนเองอย่างยั่งยืน : กรณีศึกษา การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และโฮมสเตย์ ตำบลคลองน้อย อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยมีกิจกรรมที่สำคัญ ได้แก่ นั่งเรือชมหิ่งห้อย เชื่อมโยงกับกิจกรรมอื่น ๆ

วิเคราะห์ตรวจสอบสภาพแวดล้อม และพัฒนาเป็นกลยุทธ์ทางเลือกการจัดการการท่องเที่ยวของชุมชนท้องถิ่นพึ่งตนเองอย่างยั่งยืนที่เป็นกลยุทธ์ที่เร่งการเติบโต ได้แก่ พัฒนาระบบการติดต่อสื่อสารการท่องเที่ยวด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย ส่งเสริมการอบรมและพัฒนาอาหารพื้นบ้านที่ถูกโภชนาการ การพัฒนากิจกรรมและรายการการท่องเที่ยว พื้นฟูประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่นและการส่งเสริมพัฒนาผลิตภัณฑ์ทรัพยากรในพื้นที่

และปิดท้ายด้วย 11) บทวิจารณ์หนังสือเรื่อง *Emprise in Collision in Late Antiquity* หนังสือเล่มนี้แบ่งสาระสำคัญออกเป็น 3 ส่วน ครอบคลุมช่วงเวลาระหว่าง ค.ศ. 260-640 โดยเน้นช่วงทศวรรษ 610-630 ซึ่งเป็นช่วงเวลาสำคัญของความขัดแย้งระหว่างจักรวรรดิที่เป็นมหาอำนาจเดิมอย่างไบแซนไทน์และเปอร์เซียได้สำเร็จ

คุณค่าด้านวิชาการในวารสารฉบับนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้สนใจศึกษาค้นคว้า และนำไปใช้ในการอ้างอิงงานวิจัยและงานวิชาการ ในนามของกองบรรณาธิการวารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ขอขอบพระคุณเจ้าของบทความทุกท่าน ผู้ทรงคุณวุฒิทั้งภายในและภายนอกที่ได้กรุณาให้ข้อเสนอแนะเพื่อความครบถ้วน สมบูรณ์ของบทความไว้อย่างสูง และขอขอบคุณกองบรรณาธิการ และทุกฝ่ายที่ได้สนับสนุนให้วารสารฉบับนี้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมาย ตลอดจนผู้อ่านบทความทุกท่านที่ได้ติดตามวารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีมาอย่างต่อเนื่อง

บรรณาธิการ